

„Бацюшка бюрократызм і матушка валакіта“.

Комсамольскае бюро засядае, зьбірае, рассылае, падшывае, пашырае і паглыбляе...

Комсомолец сьпіць на сходах, зьявае на пасяджэньнях, а жыве не па цыркуляру.

Новаму складу бюро ячэек трэба выгнаць з сваёй працы бюрократызм і валакіту, узяцца за жывую справу.

„ДОСЫЦЬ ПАГЛЯДЗЕЦЬ НА НАС, ЯК МЫ ЗАСЯДАЕМ, ЯК МЫ ПРАЦУЕМ У КАМІСІЯХ, КАБ СКАЗАЦЬ, ШТО СТАРЫ АБЛОМАЎ ЗАСТАЎСЯ І ТРЭБА ЯГО ДОЎГА МЫЦЬ, ЧЫСЫЦЬ, ВЫТРАХНУЦЬ, ДРАЦЬ, КАБ ЯКАЯ-НЕБУДЗЬ КАРЫСЬ БЫЛА. НА ГЭТЫ ЛІК МЫ ПАВІННЫ ГЛЯДЗЕЦЬ НА СВАЕ СТАНОВІШЧА БЯЗ УСЯЛЯКІХ ІЛЮЗІЯЎ“.

Л Е Н І Н.

Займаюцца толькі „оргвывадамі“.

(Полацан, ячэйка саюзу будаўнікоў).

Эканомпрацэўнікі ў нашай ячэйцы зьявіліся вельмі часта. Новае бюро і новае эканомпрацэўнік. Гэта звычайнае зьявішча.

3 верасня 1926 году на 16-е сакавіка 1927 году зьявіліся 4 эканомпрацэўнікі. Пры перавыбарках бюро ячэйкі, 14-га лістапада абранілі ад абавязкаў тав. Цымбалова і вылучылі тав. Сіняга. 19-га сьнежня назначылі Міневіча. Міневіч прадаваў да 16-га сакавіка. Ён не ўважваў у склад новага бюро ячэйкі і таму яго вызвалілі ад абавязкаў эканомпрацэўнікі.

На пытаньне чаму яго не павінулі, ёму адказалі аднаго: „Ён ні сьбірае бюро ячэйкі“.

Два падрыхтоўкі эканомпрацэўнікоў вылучылі ішчэ двух комсамольцаў Вайнішайна і Хайкіна. Дзякуючы таму, што Хайкіна ўважвалі ў працу, а Вайнішайна — не, пачаўся неабходнасьці Вайнішайна, як не падрыхтаванаму чалавеку на пасаду.

Хайкіна — прызначылі эканомпрацэўніком. Такую паставу выклікалі пры перавыбарках новага бюро ячэйкі.

Ці можна быць добрым практычным працэўніком пры такіх умовах, калі вылучылі на пасаду не тав. Хайкіна, а тав. Вайнішайна, які чыноўніцтва, а якім трэба зьявіцца і абавязвацца бяспаснаму барацьбе з нашай арганізацыяй.

Г. Я. Я.

Больш таварыскай чуласці!

(Менск, яч. ЛКСМБ сталован МЦРМ).

Ячэйка зусім ні ведае аб іх хатнім жыцці, і ні аднаго іх.

Сустракаюцца адны аднаго іх на вуліцы. Вядома, аморальна твар, пачуць вочы.

— Што з табою?

— Ведаеш, ён мне зусім не дапамагае. Дзіўна трэба купіць дожджак, — яма дае спад. Сама абарвалася. А яму хопіць-бы піць!

— А сама, ты, аб гэтым яму гаворыш?

— Што казаць, сам ведае. Ведаеш што — раўна хане яна мне за руку — я нявернік і я не ўстаю ў партыю. Там усё такія... Я зусім разачараваны і ў комсамол...!

Я доўга з ёю гутарыў аб тым, што пачаў на аднаго, даў чалавечым судзіць аб усеі арганізацыі, што трэба пагаварыць з мужам, прыстаць яго, але толькі на плакаць і нарэшце кінуць думку аб разачараванні, узяцца за падрыхтоўку ў партыю...

Яна спачатку таварыла аб самагубстве, плакала, нотым супакоілася.

Пры невялікім дрэн папрасіла ўстаў і праграму УсёКП.

Таварыскае гутарка, савет — узабачылі, можа і часова... Гутарка і размова тут, вядома, мала...

Трэба было-б нашаму закарэспандэнтнаму бюро ячэйкі пачаць асядаць, сабраць, пашыраць, падшываць, паглыбляць — узяцца за жывую працу, у прыватнасці пашыраць дзейную асяду. Трэба ўважліва аднесціся да некаторых саброяў ячэйкі, якія наважваюцца ў данай ячэйцы „балабаста“, дасядаць, чаму комсомолец на іх кавіцца працай, нагрукіць гэты „балабаст“.

„Лёд зломаны“

(Менск, ячэйка комунальнікаў).

У недрах Нямігі брудных і напрыгожых, дзе двары аблоўваюцца памойнымі лямі і чорнымі лесніцы пужаюць сваёй клопаты, нахаваўся «куток рабочых комунальнікаў». Звайсці цяжка. Шыльды з вуліцы кажа. Толькі дворнік прыветліва ўсімхіну ўніш паказвае: — Там за брамай пашукайце.

Невялікі камб. Зала. 2 пакойчыкі — чыста, чыста і чыста. За паўгадзіны да сходу развесілі ім перасоўку. Падыходзячы, уважліва чытаюць. Усміхаюцца, бо навіна. Пачаўся сход. У ячэйцы навоўда дзясятнік, але побач з ім больш непадопаў.

— А чаму-б не скарыстаць вопыт іншых ячэек, якія жывуць у перасоўцы?

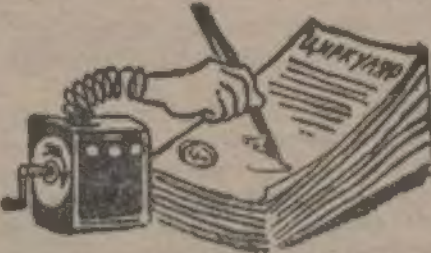
— Што-ж мы будзем шукаць новых шыльдоў, калі ў комсамольцаў ніхто ня хоча працаваць. Выклікаем на АПА, каб правяралі, як чытаюць гэтыя шыльды, але апошні адказаў: — Газеты ліпісваем, але не чытаем. Так гаворыць актыў, які сам не мае практычных укаванняў.

Гэтая бездаказнасць за абавязкі — галоўная хвароба ячэйкі. Тут трэба не чакаць ад райкому цыркуляраў, а трэба скарыстаць, уважліва прагледзець вопыт іншых ячэек, напрыклад, аб масавай працы, як наладзіць шэраг вечаў у сваім клясе, каб аддзяліць моладзь ад цішні і гульні на Савецкай. Зладзіць „лёд закарэспандэнтна“ зломан. Сход аб нагалося прыняў правановы перасоўкі аб наладжанні экскурсій, вечаў у політмайні, аб правядзенні сходу без дакладчыкаў.

Лявон Каліта.

Аб працы наогул і кіраўніцтве ў прыватнасці

У шмат якіх актывістах на пошты кіраўніцтва свае думкі.

Але ў кіруе гэтак

А калі рука занята ўставачай, тады кіраўніцтва атрымліваецца та-коў

Іншыя кіраўнікі водзяць комсамольцаў за нос

Замучаны цяжкай няволяй...

Што такое цыркуляр?

Цыркуляр — адна з форм, праз якую тая ці іншая арганізацыя павінна ажыццявіць кіраўніцтва называнымі ячэйкамі.

Гэтая паперка доўгіх памераў, напісаная сухою незразумелай мовай, з непраменным удзелам слоў канцэлярскага лексікону, „лічыць неабходна“, „паглыбіць“, „узмацніць“, „узгодніць“, падвесці вынікі і г. д.

Падругое, гэтая паперка, сьпісаная з якой небудзь іншае паперкі. Патрэбна, гэтая тое, што гадзі лаяцца ў папках і ніколі ня чытаецца.

Пачацьвертае, гэтая тое, ад чаго ў актывіста пачынаюць выпадкі валасы і Акрадзела Аховы Здарова прыходзіцца траціцца на мацэскай вані, на ялініскія курортны і кіславодзкія гразі. Яшчэ дзясяткі адначаснаў мо-гуць быць „на пытаньне“, што такое цыркуляр.

Ячмень і інструктар Драчкоўскі.

Сакратар Райкому, Драчкоўскі выцяг з карыдору вельмі пад, правяў яго туды-сюды па вуліцы, а там, спрытна ўско-чыўшы на сядзеньне, паехаў.

Збоку гаўкуні сабакі, правесілі лямеска „Райком ЛКСМБ“ і паде пачаў ішчэ добра ні высахнае з боку дарогі, высновае.

Добра мець вельмі. Сеў і паехаў і гэта табе не мешае, як і не на падводзе, а толькі вопам пагледзеў, як ужо ў другім клясе.

Драчкоўскі сваё 29 ячэек за адзін дзень аб'едзе.

Прыведзе ў адну: — Ну я ў цэбе спра-ва. Падшыты? Ну ў добра. І сё ў на-ступную. Галоўнае ў тым, што вось іменна ішчэ трэба пракаць высту аш-няю, адвальныя адчуваць, сьвіцы мігавуць, ясна паказвае і ўсё да та-тэ.

І гатоў ён расказаць таго сакратара ў каго добра ўсё — справы змяняць падшыты, гэта — з нумарам, тэ — з нумарам, даты паўны — аж душа радзюцца. Пасля і ў пастановах адначаснаў такому сакратару — справа ў... ячэйцы вядзецца адвальныя. За плячыма нідерак што робіцца. Драчкоўскі не заўсёды пры-гледзецца.

Пасля такіх аб'ездаў Драчкоўскі ад-чувае сябе лёгка, жыццярэдка, можа сказаць.

Сядзе на райкомаўскі стале і прата-колы чытае.

«Сход Забэльскай ячэйкі».

Слухалі даклад сакратара ячэйкі

Слухалі:

1. Аб пасяўной кампаніі.

Пастанавілі:

1. На прычыне таго, што сёдакі на аграмаціны пуніт прыдуць, як вядома, з заляжэннем, засяць сваю дэсціцу рукамі на той нідерак. Зрабіць гэта та-варышам Башыку і Панчуку.

Старшыня сходу (падпіс).

Сакратар сходу (падпіс).

— Як? — ускачыў Драчкоўскі. — Зя-рот да перабытных прыёмаў, а дзе пры-клад пасяўніцтва? Ні ў якім раіе! — чырпнуў рэзалюцыю. На рэзалюцыю на-трэці дзень кіраўнік спраў паскараў на-перку ў ячэйку, на шосты дзень, мець дзякуючы кур'еру Рыха напала паперка ў ячэйку.

Там халіцы, уважліва аднесіся да абурэння Драчкоўскага і па'т прызналі, што гэта і сапраўды пашукаць старым прыёмам, і паперку паславі:

— Чкавек селі!

А паказу, што ў адзін дзень Башыку і Панчук, закарэспандэнтны штаты, кідаў ра-машыста залаты ячмень.

II.

Селяк чкалі да пазавіны чэрвоня. Там і не прылі яны, ці зваліліся дзе ў сходах, ці падумаў, што пачаў ужо прама і лепш так і стаць.

Рабіў Драчкоўскі даклад на партэкомі. Власна пачаўся калінін. У За-бэльскай ячэйцы боць дэсціца, але се-лякі... тут ён зяміраў пачына і галупу ў бок сакратара Забэльскай ячэйкі.

Той ускачыў і шапнуў Драчкоўскаму: — Ячмень ужо калосіцца, рукамі вясель-Драчкоўскі абдраваўся і гаварыў у пачатку:

— Кампанія праведзена добра, у За-бэльскай ячэйцы дэсціца засяла яч-мем...

На паслядзень райкому ЛКСМ, пры-тыдзень Драчкоўскі ўнёс рэзалюцыю: Адначаснаў адвальныя правядзе-не засяваў дэсціцы асядаў у Забэльскай ячэйцы.

Выпіска прышла ў жніўні, ячмень ужо даўно комсамольскі пажыналі і думалі аб тым, як сядзе жыта, бо вядома, што прыдзе ў райкому, дик і в-стукне.

Макс.

Райм прачытаць

комсамольскаму актыву да складання пляну далейшай працы.

А. Косараў. За жывое канкрэтнае кіраўніцтва ў комсамол. 104 стар. Цана 45 кап. „Молодая Гвардия“. 1927 году.

Маленькая зліжка тав. Косарава да-стойна таго, каб не уважліва прагледзе-равалі ўсе пашылі актывісты. На жывую тэму аб ажыўленні працы ў нас напі-сана досыць многа і гаварыцца яшчэ будзе. Аўтар у прамове прынялі ад-мечвае, што ў таліве ажыўленні працы сёда мае ў часу 14 партыскаў і 7-га зьмену саюзу вядзілі паспехі, але адна-лі гэтага часу ўсё яшчэ хворым пытань-нем у працы саюзу ажыўлення паставілі аб кіраўніцтве.

Гэта апошняе (г. э. кіраўніцтва), — на падрыхтоўцы аўтара, — заўваж-прамае сухі і казёны бюрократычныя формы. Задуму сваю аўтар бачыў у растлумачэнні шырокай масам комса-мольскага актыву неабходнасьці пераходу да такога жывога кіраўніцтва і неабхо-дасці практычных лавыкаў і прыёмаў, якія дапамогуць ажыўленню працы.

Ці выразіў аўтар гэтую задачу?

Можна быць, ня трэба было перагру-жыць кніжку падварэжжымі неабхо-дасці пераходу на такое кіраўніцтва. Але гэта, мабыць, ні толькі на віне аўтара, колькі з-за спазнення выхаду кніжкі. Значна лікавей кніжка ў той частцы, дзе накарэспандэнтны прыклады кон-крэтнага жывога кіраўніцтва і дзе сам аўтар дае той ці іншы практычны савет, як павіныцца наша саюзнае кіраўніцтва.

З гэтай галіны вылучаюцца добра на-пісаныя, з добрымі асцярожнымі прыкладамі, — раздзел аб актыве. Уласна кажучы, гэты раздзел і складае стрыжань ўсёй кніжкі за-тым, што натуральна, што ад актыву, ад яго ўмення, жаданьня і сту-пені падрыхтаванасці будзе залежаць паспешнае ўжываньне і развіццё ў саюзе новых формаў і метадаў працы саюзу.

Вось асноўныя хваробы нашага актыву.

як іх паказвае аўтар: «распындалася ў працы, няўмён-не прадумаць пытаньні сваёй працы».

няўмённе правільна арганізаваць сваю працу, адсутнасць у актыву вольнага часу для сваёй самааду-нацы, — усё гэта ўважваецца ў някуль-насьць нашага актыву.

У сілу гэтага мы часта бываем гру-быя, влчутлівы, неактыўныя з комсамольскай масай, на гэтай падставе ў нас бы-вае адміністрацыйнае ў працы і пашу-мелыя мыслі.

У чым-жа бачыць аўтар выхад?

У сувязі з масамі, у спецыялізацыі актыву, у павышэнні яго кваліфікацыі, ва ўзаменнай вучобе, у правільнай на-груцы.

Існуючыя становішча з практычнай працай актыву, — піша аўтар, — можа ха-рактарызаваць як становішча, пры якім мы сваім кіраўніцтвам дапамагаем актыву разумець агульныя задачы працы, але не даем яму разумення, як гэтыя задачы ў абстаноўцы яго працы павіны канкрэтна праводзіцца ў жыцці. Гэта тлумачыцца агульнасцю нашага кіраўніцтва, яно на-раджае гэтае становішча. Адсюль канкрэ-тна прапанова ў аўтара: „Спецыялізацыя актыву“.

Цікавыя думкі аб складках у саюзе, ці «аб арганізацыйных расхаджэньнях», якіх павінае аўтар.

Думка аўтара аб тым, што ў нас вельмі часта займа-юцца „оргвывадамі“.

г. э. зьмяшчае жадзеў з кіраўнічай працы, за ўсёкую самую маленькую па-мылку, дзе нават проста ў сілу нейкай устаноўленай традыцыі, — заслугувае ўва-гі. Вядома, пры такім становішчы ў нашай, — у аснове сваёй выхвалячай, — арганізацыі людзі ня прылучаюцца ў ка-роткі тэрмін, — ад аднаго арганізацы да другога, прычыняючы да працы, пачаць-ле і ўнесці ў метады сваіх падпроднаў, што небудзь новае.

З другіх раздзелаў кніжкі адначасна раздзела

аб унутраной дэмакратыі, дзе аўтар «сваё», галоўным чынам,

з унутрысаюзнай, вульгарнага разуменнем унутрысаюзнай дэмакратыі толькі як адказу саюзу ад метадаў каманднага і пры-мечства. Для аўтара унутрысаюзнай дэма-кратыя — гэта адзінае самамета, а адно-а галоўнейшых і неабходнейшых сродкаў правільнай арганізацыі ўсёй комсамольскай працы. Унутрысаюзнай дэмакратыі пры-мае найбольшае развіццё самадзейнасці і ініцыятывы комсамольцаў. Ён гэтай асноўнай умовай нашага кіраўніцтва ня можа быць ажыўлена праца актыву і камі-тэтаў саюзу. Унутрысаюзнай дэмакратыя, яе правільнае разуменне і правядзенне азначваюць нешта іншае, як уцягненне тысяч і тысяч комсамольцаў, аб'яднаных у УсёКПМ, у працу саюзу ва ўсёкую справу, да якой прыкладнае свае рукі, свае старанні і энэргію комсамол».

У якасці ілустрацыі ў гэтым раз-дзеле прыведзены дзясяткі прыкладаў та-го, як у нас часам скарэспандэнтны дэмакратыя. Так, у адным месцы комса-мольцы абуралі зьявілі актывістам: «Раз дэмакратыя, дык не прычыняйце праца-ваць!» У другім месцы, у адказ на адвод радыёвым комсамольцам сакратара, апошні выстуў з прававай, што «уважлівавае высуваць актыву вельмі дэмагогія, а з гэтай прычыны і супрацьць асновам унутрысаюзнай дэмакратыі».

Даючы характарыстыку сучасна-га становішча саюзнага кіраўніцтва, аўтар выкарыстаў вопыт працы ў новых формах такіх буйных аргані-зацый, як Маскоўская, Ленінградская і Украінская.

Асноўны вывад аўтара той, што поспехі ў справе ажыўлення ўсёй саюзнай працы ў справе ўжывання жывога, кон-крэтнага кіраўніцтва ў нас ёсць, і поспехі досыць значныя. Але ўсё-ж больш-шасць актыву і арганізацый саюзу яшчэ не расказаўся і толькі прыступаюць да выканання гэтай задачы. У гэтых кніж-кі прыкладзена рэзалюцыя 3-га пленуму ЦК аб формах і метадах саюзнага кіраў-ніцтва.

Можна толькі пажадаваць, што саюзу прышлосці некалькі месцаў чакаць пат-робнай кніжкі.

М. Мікалаев.

